

Ольга Стасюк

ДЕ Ж МИ ПЕРЕБУВАЄМО

I Дослідження пророцтв
про події останнього часу

ЩО НАМ РОБИТИ?

ББК 86.376

Н 13

Ольга Стасюк

**Де ж ми перебуваємо і що нам робити? — К.: Джерело життя,
2021. — 64 с.**

ББК 86.376

© 2021, видавництво «Джерело життя»

*Сини «Іссахара... мали розуміння часу, і знали, що і коли слід чинити Ізраїлю» (1 Хронік 12:33).**

«Коли ж почне це збуватися, випросяйтеся і підійміть свої голови, бо наближається ваше визволення!» (Луки 21:28).

Повертаюся поїздом додому. Ніч... За вікном нічого не видно. Де ж я перебуваю? Вдивляюся в темряву: миготять спалахами ліхтарі, пропливають поодинокі далекі вогники осель, і тут мимохідь зауважую назву залізничної станції. О, ще далеко, тому можна подрімати...

Я вже міцно спала, коли раптом вагон починає різко кидати з боку в бік. Та це ж спрацював стрілочний перевід на залізниці! Швидше, ще п'ять хвилин – і моя зупинка!

А якби тут, на переведенні стрілок, я почувалася так само розслаблено, як на початку подорожі, коли побачила назву станції? Звичайно, я пропустила б свою зупинку. А якби від самого початку подорожі я була настільки ж напружена, як під час переведення стрілок? Неминуче до кінця поїздки в мене підвищився б тиск... Як же важливо знати, де саме я перебуваю дорогою додому! Однак наскільки важливіше знати своє місцеперебування на шляху до Небесного дому! І якщо на певному етапі подорожі залізницею можна було дозволити собі подрімати, то чи

* Згідно із сучасним українським перекладом Біблії Рафаїла Турконяка; саме цей переклад (за винятком кількох текстів із перекладу Івана Огієнка) використано в книзі.

дозволено дрімати духовно, загорнувшись у затишне ладикійське тепло?

Несподівано, раптово нас спіткала пандемія, а потім запровадили всесвітній карантин... Наближаючись до «переведення стрілок», ми відчували повне розслаблення, немов були на початку шляху, вважаючи, що нам нічого не загрожує, адже «за вікном» нічого не видно. Ми ніби забули, що «події, які незабаром обрушаться на нас, наприкінці відбуватимуться дуже раптово й швидко» (ЗВВ, 413), «як приголомшлива несподіванка» (8СЦ, 28), «як злодій уночі... раптово» (1 Сол. 5:2, 3), «наче пастка» (Луки 21:35). Ми вважали, що несподіваним буде тільки Другий прихід Христа. Проте не менш неочікуваними, раптовими, нагальними виявилися й події, що передують поверненню нашого Господа.

Пандемія, карантин... За словами одного із сучасних теологів, *такого глобального лиха* не було від часів усе-світнього потопу. Важко зрозуміти, що відбувається, бо це відбувається не так, як очікували.

Та одне раптом зрозуміли дуже чітко всі: відбувається щось особливе, небувале, безпрецедентне, ми в унікальній точці земної історії. Якій? Де ж перебуває наш «поїзд»? Однозначно не на початку шляху. А можливо, ми вже проїхали «переведення стрілок» і нам доведеться зривати «стоп-кран»? Однак «стоп-крана» в цьому «поїзді» немає...

Як важливо сьогодні, подібно до нащадків Іссахара, *мати розуміння часу!* Крім того, *знати, що і коли слід робити*. Сьогодні вкрай важливо дати правильні відповіді на запитання, котрими озаглавлене це дослідження: де ж ми перебуваємо і що нам робити?

БАЧИТИ КРІЗЬ ЗАВІСУ ЧАСУ

Запитання ці не нові. Періодично вони обрушувалися на Божий народ зненацька, немов цунамі. Згадаймо Даниїла в ніч падіння всесвітньої непорушної «золотої голови» – Вавилону. Згадаймо і страшну п'ятницю – день розп'яття Месії... Божі діти вражені, у їхніх очах застигли німі запитання: що це? Що відбувається? Як це зрозуміти? Де ж ми перебуваємо і що нам робити?

Є єдиний спосіб, за допомогою якого можна знайти правильну відповідь та побачити крізь «темне вікно», «крізь завісу»: «І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, який світить у темному місці, – доки почне розвиднятися і ранкова зоря засяє у ваших серцях» (2 Петра 1:19). «Адже Владика Господь не вчинить нічого, не оголосивши наперед про Свої наміри Своїм слугам, пророкам» (Амоса 3:7).

«Усе відбувається згідно з тим, що Бог провістив через Своїх пророків. Він... окреслив майбутні події в пророчих вістках та, діючи через Своє провидіння у відповідний час земної історії, звершує те, про що сповіщали пророки

під натхненням Святого Духа» (М, 14). Коли Божих дітей спостигають незрозумілі, нез'ясовні глобальні події, вони починають ретельно досліджувати пророцтва щодо свого часу.

Так робив Даниїл, скрупульозно вивчаючи в книзі пророка Єремії провіщення про 70 років полону. «Я, Даниїл, звернув увагу в книгах на число років, які, згідно з Господнім словом до пророка Єремії, стосувались спустошення Єрусалима, тобто сімдесят років, які мали скінчитись» (Дан. 9:2; див. ПЦ, 553, 554). Так діяли через шість століть після Даниїла очевидці розп'яття Христа, запаливши Божественний світильник пророцтв та вдивляючись у темне «вікно» віків, щоб зрозуміти, де ж вони опинилися. «Від розп'яття і до воскресіння багато невсипущих очей постійно досліджували пророцтва» (БВ, 775).

Де ж сьогодні перебуваємо ми? Через безмежну любов великий Глава Церкви не залишив Свій вірний Останок у переддень заключної найбільшої кризи без точного, конкретного опису майбутніх знаменних подій. «У пророцтвах майбутнє відкривається перед нами так само ясно, як воно було відкрите учням у словах Христа. Події, пов'язані із закінченням часу випробування, і справа приготування до часу горя викладені ясно й беззаперечно. Але багато хто зовсім не розуміє цих важливих істин, ніби вони ніколи не були їм відкриті... Час горя застане їх невідготовленими... Жахливі суди, проголошені проти поклоніння звірові та його образів (Об'явл. 14:9-11), мають спонукати всіх до старанного вивчення пророцтв» (ВБ, 594). «Володіючи всіма нашими духовними перевагами, ми сьогодні повинні знати значно більше, ніж знали вчора... У міру наближення... до кінця історії цього світу пророцтва про останні дні вимагають особливого нашого дослідження» (СП, 116).

Саме до цих джерел ми звернемося в пошуках свого теперішнього історичного місцеперебування. Надамо ж слово великому пророчому Слову, бо «план прийдешніх подій – у руках Господа» (5СЦ, 753).

У цьому пошуку будемо керуватися Божественним повелінням, даним пророкові Авакуму: «Поясни на таблицях, щоб читач його легко читав» (Авак. 2:2, переклад І. Огієнка). Тому на пророчій осі ми позначатимемо особливими віхами події кінця часу. «Нам слід звертати увагу на основні віхи, котрі свідчать про час, у який ми живемо» (ПОД, 14, 15). «Ми повинні вивчати великі дорожні знаки, що вказують, у який час ми живемо» (М, 57).

Важливе зауваження: хоч на пророчій осі ми позначатимемо віхи на певній відстані, вона вказує лише на послідовність подій, а не на часовий проміжок між ними.

**«Поясни на таблицях»:
ВІХИ
ПРОРОЧОЇ ОСІ**

§1

Насамперед позначимо віху, яка сьогодні привертає нашу особливу увагу: **Недільний декрет** – видання указу / декрету про всезагальне дотримання недільного дня.

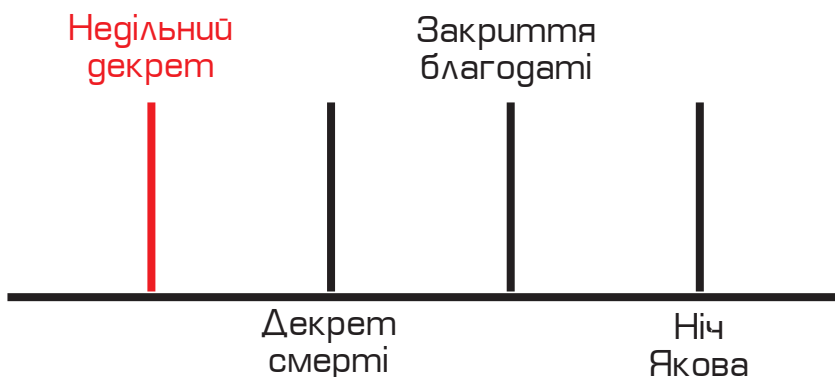
Недільний декрет

Безперечно, це велика серйозна подія, адже вона пов'язана з печаттю Божою і знаком звіра! «І він [звір] робить так, щоб усім... було дано знак на їхній правій руці або на їхніх чолах, і щоб ніхто не зміг нічого купити, ні продати, а тільки той, хто має знак імені звіра» (Об'явл. 13:16, 17).

Але дозвольте сказати, що не Недільний декрет вирішуватиме нашу долю. Свій доленосний вибір ми робимо раніше, раніше проходимо власну точку невороття. Видання декрету тільки виявить усталену спрямованість життя людини та зробить очевидними для всього Всесвіту її життєві тенденції. «Кожен, хто отримає знак звіра завтра, творить цей знак у своєму серці сьогодні» (М. Мур. Криза останнього часу. С. 149).

Видання декрету тільки запечатає рішення кожного жителя нашої планети або знаком звіра, або печаттю Бога. «Люди будуть цілком підготовані, щоб зробити вибір за істину або проти неї» (ЗВВ, 389, 390). «Люди не наосліп прийматимуть цей указ. Кожен матиме достатньо світла, щоб свідомо зробити свій вибір» (ВБ, 605).

Ні, не на *Недільному декреті* має зосереджуватися сьогодні наша увага. І не на подіях, позначених праворуч від цієї віхи: *Декреті смерті*, *Закритті благодаті* або *Ночі Якова*, про які ми достатньо поінформовані.

«Ескалатор» часу, на який ми ступимо до Недільного декрету, прийнявши своє остаточне рішення, сам потягне нас до кожної наступної віхи.

Тому, щоб зрозуміти, де ж ми перебуваємо і що нам слід робити, необхідно від віхи *Недільний декрет* рухатися по пророчій осі ліворуч.

§2

Знаменна подія, котра передуює декретові й не менше привертає нашу увагу, – *Пізній дощ Святого Духа*.

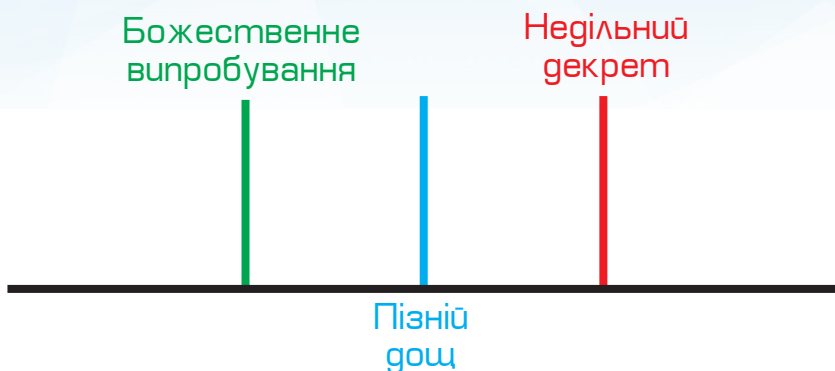
Воістину це величне пророцтво, про здійснення якого ми молимося не одне десятиліття! «Я зіллю Мого Духа на всіх людей» (Йоїла 3:1). «Він прийде до нас неодмінно, як дощ, – як пізній дощ, аби зростити землю» (Осії 6:3).

Однак пророча вістка повідомляє: «Бог випробує нас. Перш ніж охрестити нас Духом Святим, наш Небесний Отець піддасть нас випробуванню, щоб побачити, чи можемо ми жити, не ганьблячи Його» (ЗВВ, 426, 427).

Про яке ж випробування йдеться? Очевидно, про якесь унікальне й останнє, адже цитата міститься в розділі «Події останнього часу», глава «Остання велика битва», рубрика «Наше життя й останнє приготування». Що це за *випробування* та що означає *ганьбити* Бога, ми визначимо пізніше, а зараз:

§3

Позначимо на пророчій осі цю важливу віху: *Божественне випробування*

Отже, з Божою допомогою успішно пройшовши цей іспит, ми отримаємо *Пізній дощ*. Тобто кандидати для його отримання будуть визначені раніше. Тому сьогодні не Пізній дощ має бути об'єктом нашого занепокоєння, поглинаючи всю нашу увагу, а щось інше. Що ж це? Що повинно стояти в центрі нашої теперішньої першочергової зацікавленості?

Прочитаємо пророчу відповідь: «Нам немає потреби непокоїтися про Пізній дощ. Усе, що нам необхідно робити, – це зберігати посудини в чистоті, відкритими догори, *готовими до прийняття небесного дощу**; а також продовжувати молитися: "Нехай Пізній дощ зіллється в мою посудину. Нехай світло славного ангела, який об'єднується з третім ангелом, освітлює мене; дай мені брати участь

*Тут і далі в цитатах із творів Еллен Уайт курсив автора дослідження.

у праці; допоможи проголошувати вістку; зроби мене співпрацівником Ісуса Христа”. Якщо ви в такий спосіб шукаєте Бога, дозвольте вам сказати: Він весь час готує й забезпечує вас, наділяючи Своєю благодаттю» (ПОД, 194; див. також ПУ, 330).

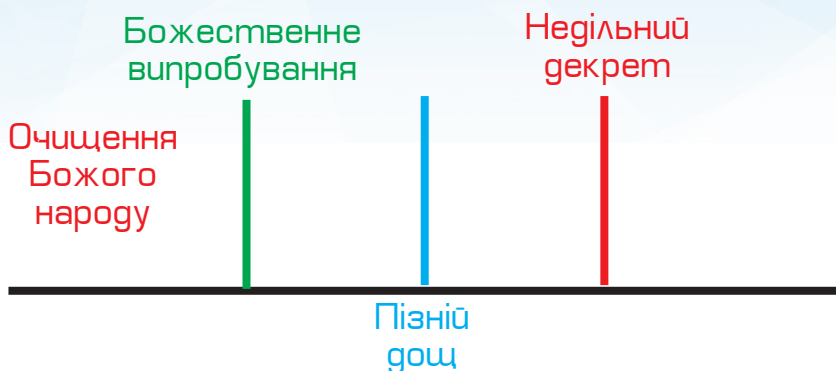
З наведеної цитати зараз ми розглянемо тільки першу частину – очищення наших посудин, щоб підготувати їх для небесного дощу; другу частину розглянемо пізніше.

Подібно до стародавніх пророків, котрі закликали: «Очистити себе всі, котрі носять Господній посуд!» (Ісаї 52:11), вісниця Божа конкретно пише про особливе очищення Церкви перед останньою кризою. «Усе недосконале, що є в нас, буде виявлено й усунуто. Усякі заздрість і ревність, зла підозра й егоїстичний намір будуть вигнані з нашого життя» (ЗВВ, 427). «Мені було показано: якщо народ Божий не зробить зі свого боку жодних зусиль, натомисть чекатиме, коли прийде час освіження* й очистить їх від усякої неправди та виправить їхні помилки; якщо розраховують, що це очистить їх від усякої нечистоти тіла та духу... вони виявляться надто легкими. Освіження, або сила Божа, сходять тільки на тих, хто приготувався до цього, виконуючи справу, яку Бог велить їм здійснювати, а саме: *очистити себе від усякої нечистоти тіла та духу, звершуючи святі справи в Божому страху*» (1СЦ, 619).

* Алюзія на текст Дії 3:20 (згідно з оригіналом).

§4

Позначимо це *Очищення Божого народу* на пророчій осі:

«У цей час серед нашого народу має відбуватися серйозна праця з формування *християнського характеру*. Ми зобов'язані явити всьому світові риси характеру нашого Спасителя» (2ВВ, 375). «Чи прагнемо ми, використовуючи всі свої дані Богом сили, досягти міри зрілості – повноти Христа? Чи шукаємо Його повноти, завжди домагаючись більшого і прагнучи здобути досконалість Його характеру?» (3ВВ, 427).

Як свідчать пророчі слова, вирішальним чинником у виявленні кандидатів для отримання Пізнього дощу буде христоподібний характер. Оскільки досягнення досконалості характеру – не миттєва дія, а довготривалий процес, необхідно вже *сьогодні* з допомогою Святого Духа звернути увагу на особисте благочестя.

«Ви не повинні нехтувати своїм теперішнім обов'язком та продовжувати плекати думку, що колись у майбутньо-

му отримаєте велике благословення, коли без будь-якого зусилля з вашого боку відбудеться чудове оновлення. Ви маєте віддати себе Богові *сьогодні*, щоб Він зробив вас посудом для почесного вжитку, придатним для Його служіння. Вам необхідно віддати себе Богові *сьогодні*, щоб звільнитися від себелюбства, заздрості, ревнощів, лукавих підозр, чвар – усього, що ганьбить Його. Ви повинні очистити посудину своєї душі *сьогодні*, щоб підготувати її для небесної роси і злиття Пізнього дощу; бо Пізній дощ прийде – і благословення Боже наповнить кожну душу, очищену від усього нечистого. У цьому й полягає наша справа *сьогодні*: віддати свої душі Христові, щоб нам приготуватися до часу освіження, що прийде від обличчя Господнього, і бути готовими до хрещення Святим Духом» (1ВВ, 190, 191).

Чотири рази в наведеному уривку згадується про приготування *сьогодні*. Тому, навіть не дочитавши це дослідження до кінця та не дочекавшись відповіді на запитання: «Де ж ми перебуваємо?», уже можна отримати частину відповіді на друге запитання: «Що нам робити?» Подібно до синів Іссахара, ми вже починаємо розуміти, *що і коли слід робити*.

1 «Якщо ви у правильних стосунках із Богом *сьогодні*, то будете готові, якщо Христос прийде *сьогодні*... Насувається неблаганна у своїй люті буря. Чи готові ми зустріти її? Чи єдині ми з Христом, як Він єдиний з Отцем?» (М, 94, 104).

Тому наше головне завдання – **налагоджувати найтісніші взаємини з Господом**, бо Він Сам сказав: «Без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:5). «Як галузка безперервно тягне соки із живої виноградної лози, так

і ми повинні з'єднатися з Ісусом та через віру отримувати від Нього силу й досконалість Його характеру» (БВ, 676). Щоденний початок цього зв'язку, цих взаємин – спеціальна ранкова година спілкування з Ісусом через Священне Євангеліє. Щиро молячись про помазання Святим Духом, споглядаючи досконалий характер Спасителя, ми будемо перетворюватися.

Друзі, якщо в минулому ми нехтували ранковим спілкуванням, то сьогодні від нього залежить наша вічна доля. «Якщо нам не вдасться встановити особистих взаємин з Ісусом до початку цих подій, ми зазнаємо поразки, перш ніж зрозуміємо, що відбувається навколо нас» (М. Мур. Криза останнього часу. С. 21). «Для кожної справді наверненої душі взаємини з Богом та вічністю – головне в цьому житті» (ПВ, 20).

② *Сьогодні «очистьмо себе від усякої нечистоти тіла та духу» (2 Кор. 7:1).* Ці слова не тільки закликають нас залишити всякий лихий учинок, а й свідчать про особливу актуальність **реформи здоров'я**. «Реформа здоров'я – це частина великої праці, яка має приготувати народ до Приходу Господа... Якщо людина зберігає світло, послане їй Богом щодо реформи здоров'я, вона отримує важливу допомогу при освяченні істиною та приготуванні до безсмертя» (М, 115; див. також ПЗ, 20-22).

③ *Сьогодні «очистьмо себе від усякої нечистоти тіла та духу» (2 Кор. 7:1).* Це означає ревно займатися глибоким, найретельнішим **самодослідженням**, самоаналізом, з молитвою заглиблюватися у Святе Письмо, у твори пророка останнього часу, вивчаючи їх та порівнюючи себе, свій характер із представленим Взірцем та Його вимога-

ми. О, як тут нам необхідний Святий Дух – єдиний, Хто може відкрити наші вади, допомогти їх визнати, перемогти й щиро просити обмити Кров'ю Христовою будь-яку пляму. Тому кожен крок у цьому напрямку супроводжуватимемо ревною молитвою про щоденне помазання Святим Духом.

4 *Сьогодні необхідно об'єктивно оцінювати наші стосунки з ближніми, з Божою допомогою виявляти власні вади в цих стосунках, щиро каятися, просячи прощення в людей і Господа. Необхідно усувати будь-яку суперечність, що виникла між нами й віруючими, та об'єднуватися з усією Церквою, сприяючи виконанню Христової молитви: «Хай будуть досконалі в єдності» (Івана 17:23).*

«У міру наближення до кінця земної історії ми або досягаємо успіху в християнському зростанні, або помітно деградуємо» (ЗВВ, с. 407). Ніхто не залишиться на одному й тому самому рівні... «Чи тішимо ми себе надією, що відродиться вся Церква? Такий час ніколи не настане... Ми повинні починати працю кожен зокрема» (1ВВ, 122). «Справа приготування – це індивідуальна справа. Ми не спасаємося групами. Благочестя й відданість одного не можуть компенсувати нестачу цих якостей в іншому... Кожен має бути випробуваний та знайдений як той, що не має ні плями, ні вади і нічого такого подібного» (ВБ, 490). «Віра кожного члена Церкви буде випробувана так, ніби у світі не буде нікого іншого» (Коментар АСД. Т. 7. С. 983).

Для цієї серйозної індивідуальної підготовки нам обіцяні благодать Господа та всемогутня сила, мудрість і підтримка третьої Особи Божества.

«Споглядаючи Ісуса, ми здобуваємо у своєму серці живе, дедалі більше джерело; Святий Дух звершує в нас Свою працю, і віруючий переходить від благодаті до благодаті, від сили до сили, від характеру до характеру. Віруючий перетворюється на образ Христа, доки, нарешті, у своєму духовному зростанні не досягне міри зрілості – повноти Христа» (1ВВ, 395).

§5

А тепер звернімо увагу на різницю між тими, хто займатиметься такою особистою підготовкою, упокуючись перед Господом через покаяння й визнання, і тими, хто цього не робитиме. «Я бачила Божий народ, який переживає сильне просіювання. Декотрі із сильною вірою в агонії душі кликали до Бога. Їхні обличчя були бліді, і на них відображалось глибоке занепокоєння, яке свідчило про внутрішню боротьбу. Та водночас їхні обличчя відображали твердість, рішучість і серйозність, а з чола скочувалися великі краплі поту. Час від часу їхнє чоло осявалося, оскільки вони відчували Боже схвалення, а потім з'являвся той самий урочистий, серйозний і тривожний вираз... Я бачила, що деякі люди не брали участі в цьому душевному борінні й благанні. Вони здавалися байдужими й безтурботними та не опиралися пільмі, що огортала їх, доки не зникли з-перед очей у густій хмарі. Ангели Божі залишили цих маловірів та поспішили на допомогу до тих, хто щосили боровся проти злих ангелів і намагався допомогти собі старанними молитвами до Бога. Ангели залишили тих, хто не намагався допомогти собі, і я втратила їх із поля зору. Молільники продовжували ревно звертатися до Бога, і час від часу їх осявав промінь світла, що виходив від Ісуса, аби надихнути їх й освітити їхні обличчя.

Я запитала, що означає побачене мною просіювання, і мені було показано, що це наслідок *прямого свідчення, викликаного порадою Вірного Свідка лаодикійцям.*

Воно справить сильний вплив на серця тих, хто прийме його, спонукавши їх високо підняти прапор істини та відкрито говорити про неї. Деякі не витримують цього прямого свідчення, повстануть проти нього, і їхнє повстання викличе просіювання серед Божого народу. *Свідчення Вірного Свідка* не було взяте до уваги й наполовину» (1СЦ, 181).

Що являє собою *пряме свідчення*? Воно записане в третьому розділі книги Об'явлення. «Я знаю твої діла, що ти ні холодний, ні гарячий... А не знаєш, що ти і нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий! Раджу тобі купити в Мене золото... та білий одяг... та мазь, щоб помазати твої очі, аби ти бачив... Кого Я люблю, того докоряю і караю. Будь же ревний і покайся!» (Об'явл. 3:15, 17-19).

Саме безмежна любов до Свого Останку спонукала дорогоцінного Спасителя виголосити нам цей суворий докір. І ця ж любов вважала за необхідне згадані кілька текстів картання Лаодикійської Церкви розширити й пояснити в дев'яти томах «Свідчень для Церкви», дарованих нам через пророка останнього часу. Чи знайомі ми з їхнім змістом? Чи читаємо розширену пораду Христа в згаданому дев'ятитомнику? «Господь вимагає відродження прямого свідчення, проголошеного в минулі роки. Він закликає оновити духовне життя. Духовні сили Його народу довгий час дрімали, але має відбутися воскресіння з уявної смерті. *Молитвою та визнанням гріха* ми зобов'язані розчистити шлях для Царя. Якщо ми зробимо це, *сила Духа прийде до нас*» (8СЦ, 297, 298).

Як ми реагуємо на ці заклики? «Хто відмовляється бути висіченим зі скелі пророками та не очищує своєї

душі через послух істині, хто обманює себе тим, що він кращий, ніж насправді є, ті підйдуть до часу злиття кар і побачать, що вони потребували обтісування та шліфування, щоб бути придатними для споруди. Однак тоді для цього вже не буде часу, не буде й Посередника, Котрий захищав би їхню справу перед Отцем» (РТ, 71).

«Висічені зі скелі»... Знайома алегорія! «Погляньте на скелю, з якої ви висічені, і на яму каменоломні, з якої вас видобуто» (Ісаї 51:1). Ким висічені? Пророками! Словами пророків! Ніщо зі Священного Писання так не сприяє очищенню нашого характеру, як пророчі докори й повчання! Це особливо стосується повчань і вказівок пророка останнього часу... Як ми ставимося до них?

З болем можемо засвідчити, що вже сьогодні «деякі не витримують цього прямого свідчення, повстають проти нього» і... залишають Церкву. Таке трапляється в наших і великих, і малих громадах. Тобто пряме свідчення викликає в Церкві процес, у якому відбувається, з одного боку, очищення тих із Божого народу, хто прийняв порадку Вірного Свідка, а з другого – просіювання тих, хто її відкинув. Цей процес досягне апогею, коли набере чинності Недільний декрет.

«У Його руці лопата, і Він очистить Свій тік та збере Свою пшеницю в засіки, а полову спалить негасимим вогнем» (Матв. 3:12).

Саме про цю кульмінацію просіювання згадує вісниця Божа в пророцтві: «Недалеко той час, коли кожна душа буде випробувана. Силою нам будуть нав'язувати знак звіра... У той час золото в Церкві буде відокремлене від шлаку» (5СЦ, 81).

Позначимо це *Просіювання*, котре вже потрясає Божий народ:

§6

Отже, очищення Божого народу призведе до просіювання. Але не тільки!

«Коли Божі слуги досягнуть цього рівня [досконалості Його характеру], вони *отримають печать на своє чоло*. Ангел-писар проголосить: “Звершилося”. Вони будуть досконалими в Тому, Кому належать за правом творіння й викуплення» (ЗВВ, 426, 427). «Переможці над світом, плоттю й дияволом будуть удостоєні переваги отримати печать Живого Бога. А ті, чиї руки й серця нечисті, не отримають печаті Живого Бога. Вона обмине тих, хто замишлятиме й чинитиме гріх. Тільки ті, хто *кається* перед Богом та *визнає свої гріхи* у великий реальний День викуплення, будуть визнані й відзначені як гідні Божого захисту. Імена тих, хто непохитно пильнує й очікує явлення свого Спасителя з більшою серйозністю і прагненням, ніж очікують ранкової зорі, – тільки імена таких виявляться серед *запечатаних*» (СП, 445). «Чи прагнемо ми притаманної Господу повноти, чи прямуємо до поставленої перед нами мети – досконалості Його характеру? Коли народ Божий досягне цієї мети, їхні чола будуть відзначені Його печаттю» (Коментар АСД. Т. 6. С. 1118). «Печаттю Бога Живого будуть відзначені тільки ті, хто уподібнився за характером Христові» (там само. Т. 7. С. 970). «Ніхто з нас ніколи не отримає Божої печаті, якщо в нашому характері знайдеться хоча б *одна пляма*. Наше завдання – виправити вади свого характеру, очистити храм душі від усякої нечистоти. *Тоді* Пізній дощ

зійде на нас, як Ранній дощ зійшов на учнів у день П'ятидесятниці» (5СЦ, 214).

Запам'ятаймо: ця печать **передусь** Пізньому дощу.

Наведені вище слова можуть повергнути нас у розпач, адже ми зауважуємо у своєму характері безліч вад! Тому хіба можемо сподіватися отримати Божу печать? Зі Своєї ніжної любові до Останку Господь уточнює: «Якщо в душі *плекають* хоча б один гріх та *зберігають* [як щось цінне] хоча б одну погану звичку, тоді занечищується все єство. Людина стає знаряддям несправедності» (БВ, 313).

Саме Дух Святий, як ми вже зазначали вище, у відповідь на наші ревні молитви й зусилля відкриє кожному його вади й помилки, допоможе їх визнати, засудити й Божою силою перемагати. І, що найголовніше, – необхідно просити Господа, щоб Він змив Своєю Кров'ю з нашого характеру кожную пляму.

«Через заслуги Христа, через Його праведність, яка вірою зараховується нам, ми повинні досягати досконалості християнського характеру. Наша щоденна й щогодинна праця описана в словах апостола: “Дивлячись на Проводиря і Вершителя віри, на Ісуса” (Євр. 12:2)» (5СЦ, 744). «Дивлячись на Нього, ми маємо перетворюватися на Його образ, від слави в славу, від характеру в характер» (1ВВ, 172). «Від початку і до кінця людині необхідно співпрацювати з Богом... Самі лише людські зусилля нічого не варті, але співпраця з Христом означає перемогу» (ПВ, 57).

Ті з Божого народу, котрі досягнуть досконалості характеру, одержать печать і стануть кандидатами для отримання Пізнього дощу. Божою печаттю, якою будуть відмічені чола переможців, Еллен Уайт називає «як інтелектуальне, так і духовне утвердження в істині, тому їх неможливо похитнути» (Коментар АСД. Т. 4. С. 1161). Яка дорогоцінна обітниця! Це відповідь на наше тривожне запитання: як же ми зможемо жити без Посередника після закриття благодаті?

Згадана вище Божа печать – це та сама печать, або знак, про який пише пророк Єзекиїль: «І сказав йому Господь: Пройди посеред міста, тобто посеред Єрусалима, і зроби знак на чолах людей, котрі страждають та сумують з приводу всіх гидот, що діються у ньому» (Єзек. 9:4).

«Що це за печать Живого Бога, якою буде позначено чоло Його народу? Це той знак, який можуть прочитати ангели, а не людське око, бо ангел-губитель повинен бачити цю печать викуплення. Вищий розум побачить знак Голгофського хреста на усиновлених Господом дітях» (Коментар АСД. Т. 7. С. 968). «Зверніть увагу на таку думку: чоловік у лляних шатах мав поставити знак, який засвідчить приналежність людей до чистої істини, записаної в їхніх серцях Духом Святим, на всіх, котрі “страждають та сумують з приводу всіх гидот, що діються у ньому [Єрусалимі]”, тобто в Церкві. Їхня любов до чистоти, честі й слави Божої настільки сильна, і вони так чітко усвідомлюють

крайню порочність гріха, що це завдає їм неймовірних мук, тому вони тяжко страждають та сумують» (ЗСЦ, 267).

Письменниця уточнює, хто ж ці люди: «Істинні діти Божі... завжди зможуть бачити справжній характер гріха й розуміти його крайню згубність... Особливо під час завершення праці для Церкви, під час запечатування *ста сорока чотирьох тисяч*, котрі повинні стояти непорочними перед престолом Божим, вони добре розумітимуть гріхи вибраного Божого народу. Це переконливо підтверджують слова пророка, який показав завершальну справу через образи чоловіків... один з них був зодягнутий у ляні шати, зі спеціальним приладом писаря на поясі. “І сказав йому Господь: Пройди посеред міста, тобто посеред Єрусалима, і зроби знак на чолах людей, котрі страждають та сумують з приводу всіх гидот, що діються у ньому” (Єзек. 9:4)» (ЗСЦ, 266).

Дивовижна думка! Люди з христоподібним характером, котрі отримують Божу печать на свої чола, — це **144 тисячі** «викуплених від землі»! «І почув я число відмічених — сто сорок чотири тисячі позначених печаттю» (Об’явл. 14:3; 7:4).

І ще більш захоплива думка: ви і я можемо сьогодні стати кандидатами до цієї унікальної групи! «Докладаймо ж усіх зусиль, щоб Бог дав нам потрапити до числа *ста сорока чотирьох тисяч*» (М, 237; див. також Коментар АСД. Т. 7. С. 970)!

Апостол Іван також згадує в Апокаліпсисі про це саме запечатування: «І я побачив іншого ангела, котрий підіймався від сходу сонця і мав печать Живого Бога. Він звернувся гучним голосом до чотирьох ангелів, яким було дано шкодити землі й морю, промовляючи: Не завдавайте шкоди ні землі, ні морю, ні дереву, доки не відмітимо пе-

чаттю рабів нашого Бога на їхніх чолах!"» (Об'явл. 7:2, 3). «Запечаткування слуг Божих – та сама подія, яка була показана у видінні Єзекіїлю. Іван також був свідком цього надзвичайного одкровення» (СП, 446).

Отже, до віхи *Пізній дощ* очищені, освячені Божі діти підійдуть з особливим знаком/печаттю на своєму чолі.

Слід зауважити, що Писання повідомляє про потрібне запечаткування Божих дітей:

1. Запечаткування Святим Духом під час духовного навернення (Ефес. 1:13; 4:30).
2. Запечаткування христоподібного характеру (про що ми ведемо мову) людей, котрі досягнуть кінця часу (Єзек. 9:6; Об'явл. 7:2).
3. Повторне запечаткування їх у час чинності Недільного декрету.

Надзвичайна картина: християнин, тричі запечатаний Божою печаттю! Воістину його характер – непідробна копія Христового характеру!

Нас особливо цікавлять два останніх запечатування, оскільки вони – наше найближче майбутнє. Звернімо увагу на пророчий вислів: «Перш ніж справа буде завершена й Божий народ буде запечатаний, на нас має злитися Дух Божий» (1ВВ, 111). Тобто це запечатування відбувається **після** злиття Пізнього дощу. Отже, Божих дітей відмічають печаттю і **до**, і **після** злиття Пізнього дощу.

У першому випадку печать – це знак, який свідчить про христоподібний характер, а в другому – нею будуть відзначені ті, хто не прийняв знак звіра.

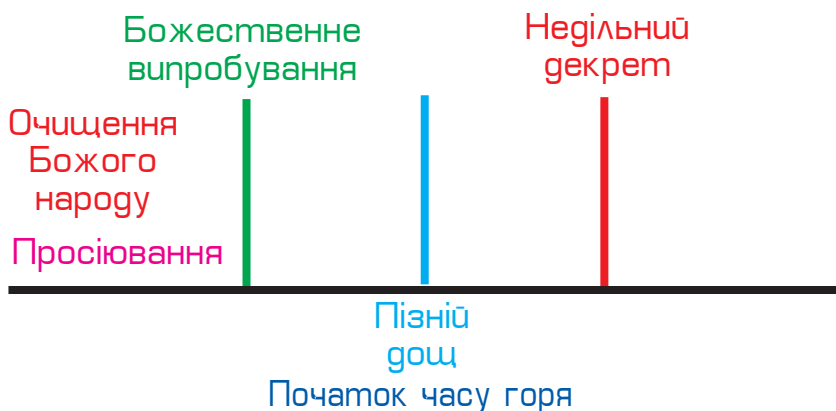
Важливе пророцтво вказує на час запечатування христоподібного характеру: «Незадовго до того, як

увійти в цей час [час горя], ми всі отримали *печатъ Живого Бога*. Потім мені було показано, як чотири ангели перестали стримувати чотири вітри» (Коментар АСД. Т. 7. С. 968). Насамперед визначимо, що це за час горя, тоді зможемо позначити на пророчій осі віху *Запечатування*.

§8

Тому повернемося до віхи *Пізній дощ*. Визначаючи час цієї події, пророча вістка свідчить: «*На початку часу горя ми сповнимся* Святим Духом і ще повніше звіщатимемо істину про суботу» (РТ, 34). А ось пояснення цієї цитати самим автором: «"На початку часу горя ми сповнилися Святим Духом і з ще більшою силою сповістили про суботу". Згаданий тут "початок горя" стосується не початку злиття останніх кар, а *короткого періоду*, який передуватиме їх злиттю, коли Христос ще буде у Святинищі. У цей час завершення справи спасіння Землю спіткає лихо, і народи розлютяться, проте їхній гнів буде приборканий, щоб він не завадив роботі третього ангела. У цей час буде злитий Пізній дощ як освіження й підкріплення від лиця Господнього, щоб надати сили гучному голосу третього ангела та підготувати святих встояти під час злиття семи останніх кар» (РТ, 85, 86).

Отже, ми отримуємо додаткову інформацію: Пізній дощ буде злитий на *Початку часу горя*. Позначимо його під віхою *Пізній дощ*.

Що ж це за «початок часу горя»? Про яке горе пише пророк? У зв'язку з чим настане цей час? Тут-таки згадана й «робота третього ангела». Що це означає? Щоб з'ясувати ці поняття, нам необхідно поетапно, з Божою допомогою, відшукати потрібну інформацію в кількох пророчих висловах.

А «У зв'язку з тим, що питання *про обов'язкове святкування неділі* так широко обговорюється... Вістка третього ангела справлятиме нечуваний вплив» (ВБ, 606). «Коли *рух за введення обов'язкового святкування неділі* ставатиме дедалі сміливішим та рішучішим, тоді проти тих, хто дотримується Божих Заповідей, буде застосована сила закону» (ВБ, 607). «У міру розширення *руху за зміну суботи* відкидання Закону буде практично загальним, щоб уникнути виконання четвертої заповіді» (ВБ, 587). «*Рух за обов'язкове святкування недільного дня* швидко набирає силу» (ВБ, 580). «Протестанти таємно працюють над тим, щоб поставити на передній план неділю... *Рух за дотримання недільного дня* нині прокладає собі шлях у темряві. Керівники приховують справжню суть справи, і багато учасників цього *руху* самі не розуміють, куди несе їх підводна течія» (5СЦ, 449, 452). «Багато людей, навіть серед пов'язаних із *рухом за недільний день*, не уявляють собі всіх наслідків цієї акції. Вони не бачать, що завдають удару безпосередньо по релігійній свободі» (5СЦ, 711, 712).

Отже, перша важлива інформація стосується особливого руху за всезагальне святкування недільного дня. Назвемо його **Недільним рухом**.

Б «У цей час, коли докладають таких зусиль, аби примусити дотримуватися неділі, відкривається виняткова

можливість представити світові *істинну суботу на проти- вагу фальшивій*. Господь у Своєму провидінні йде далеко попереду нас. Він допускає, щоб питання про недільний день було висунуте на загальне обговорення і про *суботу* четвертої заповіді можна було говорити перед законодавчими зборами. Тому керівники країни зможуть звернути увагу на свідчення Слова Божого на користь *істинної суботи*» (ПОД, 141). «Оскільки питання про обов'язкове святкування неділі так широко обговорюється... *Вістка третього ангела* [див. Об'явл. 14:9-12] справлятиме небувалий вплив» (ВБ, 606).

«На прапорі третього ангела написано: “Божі Заповіді та віра Ісуса” [див. Об'явл. 14:12]» (2ВВ, 384). «Бог має ще вірні душі у Вавилоні, і, перш ніж здійсниться Його суди, ці душі необхідно вивести з неї [Вавилону-розпусниці], щоб їм не стати спільниками її гріхів та не бути захопленими “її карами”. Тому має виникнути *рух*, символічно зображений ангелом, що зійшов з Неба, освітив Землю своєю славою та вигукнув гучним голосом, проголошуючи про гріхи Вавилону. У зв'язку з цією вісткою лунає заклик: “Вийди з неї, народе Мій” [див. Об'явл. 18:1, 2, 4]. Цей заклик разом із Третьою ангельською вісткою і становить останнє застереження, звернене до жителів Землі» (ВБ, 604).

«Коли *Вістка третього ангела переросте в Гучний поклик*, велика сила і слава супроводжуватимуть її проголошення» (7СЦ, 17). «Тоді *Вістка третього ангела перетвориться на Гучний поклик*, і вся Земля освітиться славою Господньою» (6СЦ, 401). «“Вийди з неї, народе Мій”. Ангел, який приєднується до проповіді Третьої ангельської вістки, повинен освітити всю Землю своєю славою. Ці пророчі слова свідчать про справу, яка набере всесвітнього

розмаху й супроводжуватиметься надзвичайною силою... Могутній рух, викликаний останнім застереженням третього ангела, багато в чому перевершить перший [Адвентистський рух 1840-1844 рр.]» (ВБ, 611). «Коли Божественна сила об'єднається з людськими зусиллями, наша вістка поширюватиметься, як вогонь пшеничним полем» (Рев'ю енд Геральд. 15 грудня, 1885 р.). «Коли *Третя вістка* перейде в *Гучний поклик* і коли велика сила й слава супроводжуватимуть завершальну працю, вірні Божі діти почнуть брати участь у цій славі... Їхні обличчя сятимуть славою того світла, яке супроводжує третього ангела» (1ЦЦ, 353).

Наведені пророцтва свідчать про ще один рух – рух *Вістки третього ангела*, яка переросте в *Гучний поклик*.

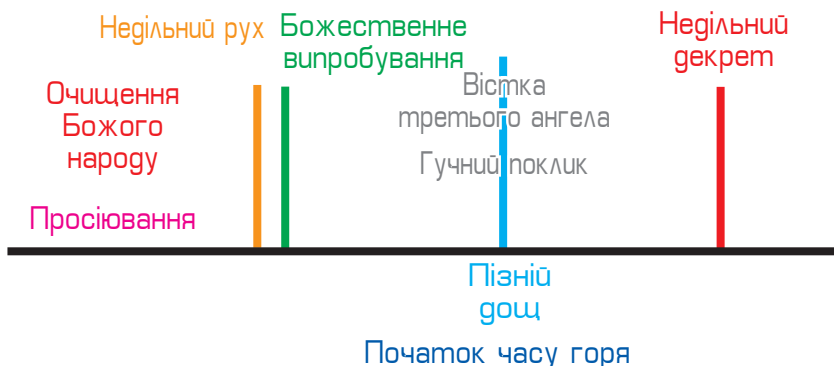
§9

Як бачимо, пророчі слова говорять про два протилежні всесвітні рухи: *Недільний рух* – з одного боку та могутній рух *Вістки третього ангела* й *Гучного поклику* – з другого.

Де їх розмістити на пророчій осі? Наступне дуже важливе пророцтво вибудовує послідовність цих подій: «Господь дозволив ворогові істини вжити *рішучих заходів проти суботи* – четвертої заповіді [це *Недільний рух*]. У такий спосіб Він планує збудити активне зацікавлення цим питанням і *випробувати* жителів останніх днів. Це *випробування* [Божественне випробування] відкриє шлях для активної проповіді *Вістки третього ангела*» (2ВВ, 370). Ми бачимо гранично ясну послідовність подій.

Недільний рух → Божественне випробування → активізація Вістки третього ангела → Гучний поклик

Позначимо ці унікальні віхи на пророчій осі:

Тепер нам зрозуміло, яка ж подія стане **Божественним випробуванням**, що виявить кандидатів для *Пізнього дощу*! «Бог піддасть нас випробуванню. Перш ніж охрестити нас Духом Святим, наш Небесний Отець піддасть нас випробуванню, щоб побачити, чи можемо ми жити, не ганьблячи Його» (ЗВВ, 426, 427).

«*Субота стане великим випробуванням вірності*, бо вона – головне спірне питання істини» (М, 158). «*Субота... стане великим випробуванням вірності*, оскільки цей пункт істини зазнає особливих нападок» (ВБ, 605). «У цьому протиборстві братиме участь увесь світ, і цей час близький» (2ВВ, 385). «Питання щодо *суботи* стане предметом суперечки в останньому великому конфлікті, до якого долучиться весь світ» (6СЦ, 352). «Основна битва спалахне навколо питання про *суботу*, яке приведе в рух увесь світ» (Є, 236). «Ушановуючи неділю, ми б долучилися до великого ошуканця. Суперечка про *суботу* з'ясує це питання для людей, і з'явиться можливість указати їм на істинну *суботу* й пов'язані з нею вимоги» (ЗВВ, 388). «Головним спірним пунктом у великій тривалій боротьбі між істиною й оманю, між Христом і сатаною буде дотримання або порушення *істинного дня спокою*» (Ф. Чаї. Приготування до останньої кризи. С. 20).

А чим християнин здатний *ганьбити Бога* в цей час? Ось пророча відповідь: «Ви повинні віддати себе Богові сьогодні, щоб звільнитися від себелюбства, заздрості, ревностей, лукавих підозр, чвар – усього, що ганьбить Його» (1ВВ, 190, 191). Зіпсований характер християнина – ось що може зганьбити нашого Господа в той критичний час... І навпаки: «Бездоганний характер Його народу приносить честь і славу Богові та Христу» (БВ, 671). «Ангели

із зачудуванням дивляться на перетворення характерів, здійснюване в покірних Богові людях, та виражають радість і захоплення в похвальних піснях Богові й Агнцеві» (СП, 50).

Тепер нам зрозуміло, чому перед віхою *Божественне випробування* Дух Святий закликає Божий народ до вдосконалення характеру...

§10

Отже, ми впритул підійшли до питання «часу горя»... Стає очевидним, що цей час надійде внаслідок протистояння двох названих антагоністичних рухів: *Недільного руху* та *руху Вістки третього ангела*; у центрі цієї боротьби стоятиме питання суботи.

У книзі «Події останніх днів» цей час названо «малим часом горя» (див. ПОД, 143). Апогею це горе досягне під час видання *Декрету смерті, Закриття благодаті й Ночі Якова*, про що ми згадували на початку дослідження. Про цю кульмінацію скрути/горя попереджали пророк Даниїл і Сам Христос. «Настане час скрути – такої скрути, якої ще ніколи не було, відколи існують люди, і аж до цього часу» (Дан. 12:1). «Адже тоді буде велике горе, якого не було від початку світу дотепер, і не буде» (Матв. 24:21). «Про останнє велике протистояння між силами добра і зла сказано як про “час скрути, якої ще ніколи не було”» (ПУ, 431).

Пророче перо описує картину *Початку часу горя*: «Урочисті застереження [Вістки третього ангела] пробудять народ. Їх слухатимуть тисячі тисяч, котрі не чули раніше нічого подібного. Люди з подивом дізнаються, що Вавилон – це церква-відступниця... Оскільки буде багато таких, хто не задовольниться лише людським авторитетом, натомість вимагатиме ясного доказу “Так говорить Господь”, популярні служителі церкви... сповняться люттю... підбурюючи натовп грішників паплюжити й переслідувати тих, хто проповідує цю вістку... Сила, з якою буде

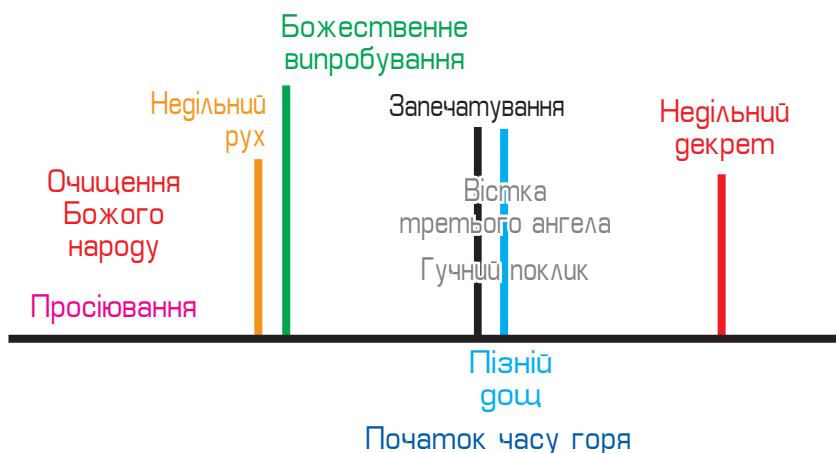
проповідуватися вістка, викличе лютя у тих, хто чинить їй опір» (ВБ, 606, 607).

«Вибраних супроводжувала велика сила. Ангел сказав: “Подивися!” Моя увага зосередилася на нечестивих або невірних. Усі вони були дуже схвилювані. Сила й ревність, якими Бог наділив Свій народ, викликала в них тривогу й обурення. Усюди панувало страшне сум’яття. Я бачила, як уживають заходів, щоб зупинити людей, котрі мали силу і світло від Бога. Їх оточила темрява, але вони були непохитні у своєму упованні на Бога, бо відчували Його схвалення» (1СЦ, 183, 184). «Знову запалиться полум’я переслідування тих, хто не пожертвує своєю совістю й істиною на догоду поширеній омані. І це зло нині на межі реалізації» (5СЦ, 712). «Оскільки захисники істини відмовляться шанувати недільний день замість суботи, декого з них кинуть до в’язниці, інших – засудять на вигнання, а з декотрими будуть поводитися, як з рабами» (ВБ, 608). «Неможливо описати той досвід Божого народу, який йому доведеться пережити, коли переплетуться разом явлення небесної слави й гоніння» (9СЦ, 16).

Саме тут, на *Початку часу горя*, і відбудеться злиття Пізнього дощу.

§11

Тепер ми вже можемо позначити, у якій точці пророчої осі відбудеться запечатування Божого народу. «Незадовго до того, як ми увійшли в нього [час горя], ми всі отримали печатку Живого Бога» (Коментар АСД. Т. 7. С. 968). Злиття Пізнього дощу відбудеться **на Початку** часу горя, а запечатування **незадовго до цього часу**.

Ось ще важливі пророчі висловлювання: «Нашу роботу символізує *третій ангел*, що летить посеред неба і проголошує Заповіді Божі та свідчення Ісуса... Незабаром ця вістка почне звіщатися гучним голосом [Гучний поклик] і вся Земля освітіться від її слави. Чи готуємося ми до великого злиття Духа Божого?» (5ЦЦ, 383). «Я не можу нічого сказати про терміни, коли станеться злиття Святого Духа, коли могутній ангел зійде з неба [котрий проголошує Гучний поклик] та об'єднається з *третім ангелом*

у завершенні роботи для цього світу» (1ВВ, 192). Як бачимо, Дух пророцтва практично не розділяє ці події. Позначимо їхню послідовність:

***Вістка третього ангела → Гучний поклик →
Пізній дощ***

Проте між Гучним покликом та Пізнім дощем відбувається Запечаткування!

***Вістка третього ангела → Гучний поклик →
Запечаткування → Пізній дощ***

Отже, ми можемо зробити логічний висновок: при переході Вістки третього ангела в Гучний поклик діти Божі отримають печат Божу та Пізній дощ! Ці події відбуватимуться майже одночасно!

Ще раз повторимо важливе зауваження: хоч на пророчій осі віхи розташовані на певній відстані, вона вказує лише на послідовність подій, а не на часовий проміжок між ними.

Нагадаємо, що кандидати для Запечаткування й Пізнього дощу готуються ще під час Очищення Божого народу, тобто до Недільного руху... Чи розуміємо ми, що це означає для нас? «Ангел із приладом писаря ставить печат на чоло всіх, котрі відділені від гріха та грішників, і ангел-губитель ішов слідом за цим ангелом» (Коментар АСД. Т. 4. С. 1161). «Якщо ви будете пихаті, почнете говорити негідні слова, потай плекати корінь гордості, то не сподівайтесь, що станете посудом на честь під час Пізнього дощу й удостоїтеся слави Божої» (СП, 469).

§12

Хто ж удостоїться Божої слави та візьме участь у проголошенні могутніх останніх вісток застереження світові – Третьої ангельської вістки й Гучного поклику?

А «Ангел сказав: “Дивися!” Тоді мій погляд упав на групу людей, котрі зазнали сильного потрясіння. Мені були показані ті, кого я вже бачила до цього, хто плакав і молився в душевній агонії. [Ми згадували їх раніше. Вони відгукнулися на **пряме свідчення** й намагалися **допомогти собі**, очищаючи себе від усякої нечистоти тіла та духу]. Кількість ангелів-хоронителів навколо них подвоїлася.

Вони [діти Божі], зодягнуті в повну зброю від голови до ніг, ішли струнко, карбуючи крок, як колона солдатів. Їхні обличчя відображали сувору, відчайдушну боротьбу. Однак тепер вони також сяяли світлом та славою Небес. Ангели здобули перемогу, і це викликало в людей найглибшу вдячність і святую радість. Кількість людей у цій групі зменшилася; деякі не витримали просіювання та зійшли зі шляху. Безтурботні й байдужі, котрі не приєдналися до тих, хто вельми цінував перемогу і спасіння, щоб наполегливо, у душевному борінні благодати про них Бога, не отримали їх та залишилися позаду в темряві, але їхнє місце відразу ж зайняли інші люди, що з радістю прийняли істину та приєдналися до її послідовників. Злі ангели продовжували оточувати їх, однак не мали над ними жодної влади... Я чула, як

зодягнуті в повну зброю проповідували істину з великою силою, і це мало успіх. Я бачила поневолених людей: дружин, котрі залежали від своїх чоловіків; дітей, духовно підпорядкованих батькам. Чесні люди, котрим раніше не дозволяли слухати істину, тепер охоче приймали її. Вони звільнилися від усякого страху перед родичами, бо відтепер істина була для них понад усе; вона стала дорожчою за саме життя. Ці люди ждали і прагнули її. Я запитала, що звершило в них таку велику зміну. Ангел відповів: «Це Пізній дощ, освіження від лиця Господа, Гучний поклик третього ангела» (1ЦЦ, 181-183). «Тоді тисячі людей в останню годину історії зрозуміють і приймуть істину... Люди прийматимуть істину так швидко, що це здивує Церкву, і буде прославлене лише Ім'я Боже» (2ВВ, 16).

Б Зауважмо, як поставляться до цього всесвітнього руху «безтурботні й байдужі»: «У церквах (адвентистів сьомого дня) має чудово виявитися Божа сила, але вона обмине тих, хто не впокорився перед Господом та не відчинив двері свого серця через *покаяння й визнання*. У явленні цієї сили, яка освітить всю Землю Божою славою, вони через свою сліпоту вбачатимуть тільки страхотливу небезпеку та завзято опиратимуться цьому. Оскільки Господь не звершуватиме справу відповідно до уявлень і сподівань цих людей, вони будуть протидіяти їй. Вони говоритимуть: “Чому ми неспроможні розпізнати Духа Божого, якщо займалися цією справою так багато років?”» (ПОД, 209). «Ті, хто відмовився ходити в зростаючій славі світла, яке освітить всю Землю, назвуть його фальшивим та не зрозуміють Вістку третього ангела» (ПОД, 210).

Саме про таких християн говорить пророцтво: «Швидко наближається велике спірне питання, яке усуне [тобто *просіє*] тих, котрих Бог не призначав, і в Нього будуть тільки чисті, щирі, освячені служителі, підготовлені до Пізнього дощу» (ЗВВ, 385).

В До якої зі згаданих вище груп належатимемо ми з вами, шановний читачу? Чи зможемо ми бути достойними учасниками славного проголошення Вістки третього ангела й Гучного поклику? Це повністю залежить від нашої відповіді на запитання, винесене в заголовок цієї книги: *що нам робити*? Першу частину відповіді ми вже визначили в §3 з пророчого вислову: «Усе, що нам потрібно робити, – це зберігати посудини в чистоті, відкритими догори, готовими до прийняття небесного дощу» (ПОД, 194). Цей процес досягнення силою Святого Духа моральної чистоти, христоподібного характеру ми позначили на пророчій осі як *Очищення Божого народу*.

Однак цитата має продовження й відкриває, що ще нам необхідно робити: «А також *продовжувати молитися: “Нехай Пізній дощ зіллється в мою посудину. Нехай світло славного ангела, який об’єднується з третім ангелом, освітлює мене”*» (там само).

Чому ми повинні молитися саме про це? Відповідь знаходимо в останній частині цитати: «Дай мені *брати участь у праці*; допоможи *проголошувати вістку*; зроби мене *співпрацівником Ісуса Христа*!» Ось велика мета – праця в ім’я спасіння людей! Проте для досягнення цієї мети недостатньо лише молитви й бажання.

Саме тому Дух пророцтва так часто попереджає: «Християнам необхідно *готуватися* до того, що незабаром у найнесподіваніший спосіб відбудеться зі світом, і це

приготування має полягати в ретельному вивченні Слова Божого» (ПЦ, 626). «Найбільші уми піддадуть критиці кожен пункт істини, якого дотримується наш народ. З істиною зіткнуться найвидатніші люди цього світу, тому необхідно ретельно досліджувати та перевіряти Писанням кожен пункт нашого вчення... Тепер, вивчаючи Слово Боже, ви маєте можливість долучитися до найбільшої інтелектуальної сили. Але якщо ви ліниві й не бажаєте розробляти найглибші родовища істини, то не зумієте приготуватися до кризи, котра швидко насувається... Ті, хто знає істину тільки поверхово, не зможуть чітко пояснити Писання й навести переконливі аргументи на захист своєї віри. Вони будуть збентежені та засоромлені» (М, 248, 249). «У Церкві багато братів абсолютно впевнені, що знають, у що вірять... Однак, розлучені з одновірцями та змушені самотійно свідчити про свою віру, вони будуть здивовані, виявивши, наскільки безладні їхні уявлення, котрі вони вважали істиною» (5СЦ, 707). «Тільки ті, хто загартував свій розум біблійними істинами, зможуть встояти в останній великій боротьбі» (ВБ, 593, 594). «Пильнуй себе і навчання; тримайся цього, бо, роблячи так, і себе спасеш, і тих, хто слухає тебе» (1 Тим. 4:16).

Якщо ми бажаємо брати участь у проголошенні останньої вістки застереження, нам потрібно ще дещо: *працювати вже сьогодні*. «Нам слід жити подвійним життям – життям роздумів і життям дії, життям тихої молитви й життям серйозної праці» (СЗ, 512). Уже сьогодні всіма доступними нам засобами підійматимемо дедалі вище прапор третього ангела, на якому «накреслено: “Божі Заповіді та віра Ісуса”» (2ВВ, 384).

Отже, на друге запитання, винесене в заголовок цієї книги: «Що ж нам робити?», – сини Іссахара відповідають: *Силою Святого Духа ОЧИЩАТИСЯ, НАВЧАТИСЯ, ПРАЦЮВАТИ...*

§13

Перш ніж продовжити пошук відповіді на перше запитання дослідження: «Де ж ми перебуваємо?», підіб'ємо підсумок викладеної вище інформації:

– Божественним випробуванням буде *четверта заповідь про суботу*, саме вона викличе гарячу полеміку в процесі Недільного руху.

– Реакцією Божого народу на *Недільний рух* буде сміливе всесвітнє проголошення *Вістки третього ангела й Гучного поклику*. Вістка третього ангела: «Якщо хтось поклоняється звірові та його образіві й приймає знак на своє чоло або на свою руку, то питиме вино Божого гніву, вино нерозбавлене, змішане в чаші Його гніву... Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!» (Об'явл. 14:9-12).

А ось зміст Гучного поклику особливого ангела: «Вийди з неї [Вавилону-розпусниці], народе Мій, щоб не був ти спілником її гріхів, і щоб ти не був захоплений її карами» (Об'явл. 18:4).

– Випробування суботою викличе *просіювання* серед Божих дітей; залишаться тільки очищені, освячені й істинні.

– Тільки вони отримають *Пізній дощ*. Зобразимо ланцюжок цих подій:

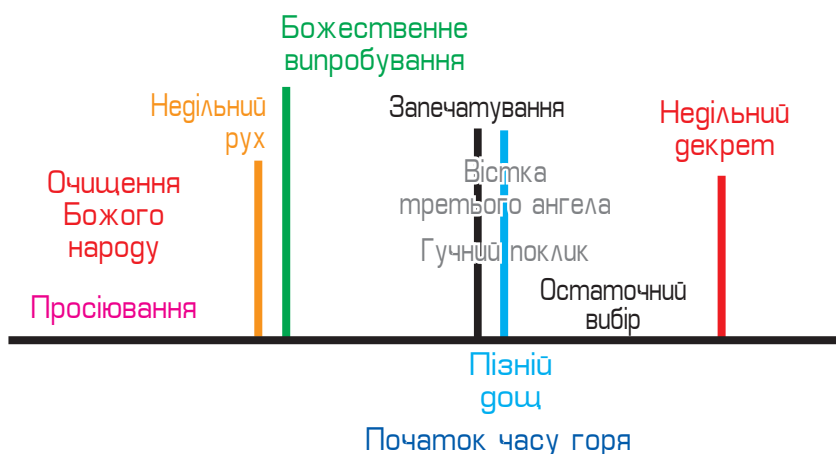
Недільний рух →

Божественне випробування четвертою заповіддю →

активізація Вістки третього ангела →

Гучний поклик → Просіювання → Пізній дощ

Десь на піку проголошення останніх великих вісток відбудеться рішучий поділ усього світу на два табори: «Опір прибічників сатани буде призупинено, щоб Вістка третього ангела могла звершити свою справу... Тисячі голосів усюди проголосять це застереження. Відбудеться безліч чудес, хворі зцілюватимуться, віруючих супроводжуватимуть ознаки й надприродні явища. Сатана також робитиме “великі чудеса, так що і вогонь зводить з неба на землю перед людьми” (Об’явл. 13:13). Саме тоді жителям Землі доведеться зробити *остаточний вибір*» (ВБ, 611, 612). «Ми наближаємося до кінця земної історії, коли на Землі залишаться *тільки дві групи* людей, і кожен чоловічина, жінка, дитина приєднаються до однієї із цих двох армій» (ЗВВ, 422).

§14

Продовжимо дослідження, повернувшись до віхи *Недільний рух*. У нас виникають правомірні логічні запитання: чому рух за святкування неділі набирає особливої сили і стає таким всеосяжним, усесвітнім? З чим пов'язана така активізація й масштабність Недільного руху? Відповіді знову отримаємо з пророчих висловлювань:

Ⓐ «Коли людські серця м'які й покірні Святому Духові, тоді люди звертають увагу на застереження, але якщо вони відкидають їх, доки нарешті їхні серця не закам'яніють, Господь допускає, щоб душі цих людей *опинилися у владі іншого впливу*» (ПЦ, 425). «Дух Божий з великим жалем залишає наш світ» (9СЦ, 26). «Дух Божий уже залишає Землю, бо Його зневажають, відкидають, безчестять. І як тільки Дух Божий піде, *сатана почне руйнування на морі й на суші*» (ПОД, 242). «Коли стримувальна сила Духа Божого залишить людей і вони потраплять у *владу сатани*, котрий ненавидить Божественні повеління, тоді відбуватимуться дивовижні події» (ВБ, 608). «Тільки Бог оберігає Своє творіння, захищаючи його від губителя. Але християнський світ із презирством відкинув Закон Єгови, тому Господь зробить те, про що попереджав: Він позбавить Землю Свого благословення й перестане охороняти тих, хто повстав проти Його Закону й учення та штовхає до цього інших. Усі, кого Бог не охороняє в особливий спосіб, перебувають у *владі сатани*» (ВБ, 589). «Яке жахливе становище тих, хто опирається Божественним

постановам і поступається спокусам сатани, *доки Бог не відмовляється від них, залишаючи їх у владі нечистих духів*» (М, 126).

«Прилучився Єфрем до ідолів, – залиш його!» (Осії 4:17). Які при цьому почуття переживає Бог? Деякі вважають, що це почуття гніву, помсти, обурення, образи, ураженого самолюбства. Чи це справді так? О ні! Якби ми тільки усвідомили, з яким болем, з якою душевною скорботою, з якими стражданнями Отець Небесний змушений буде залишити Своїх бунтівних дітей, що зреклися Його! Ця скорбота вилилася з Божого серця тяжкими стогонами, записаними тим самим пророком Осією: «Я їх притягував поворозками людяності – пов'язами любові, і був для них як Той, Котрий знімає ярмо з їхньої шиї, – притуляючись до щок, нахилився до них і годував [як годує груди ми мати своє немовля]... Як же Мені залишити тебе, Єфреме? Як видати тебе?.. Моє серце перевертається в Мені, і Я сповнений милосердя» (Осії 11:4, 8). Це сльози відкинутого Небесного Батька, почуття Котрого зневажені й потоптані грішними людьми...

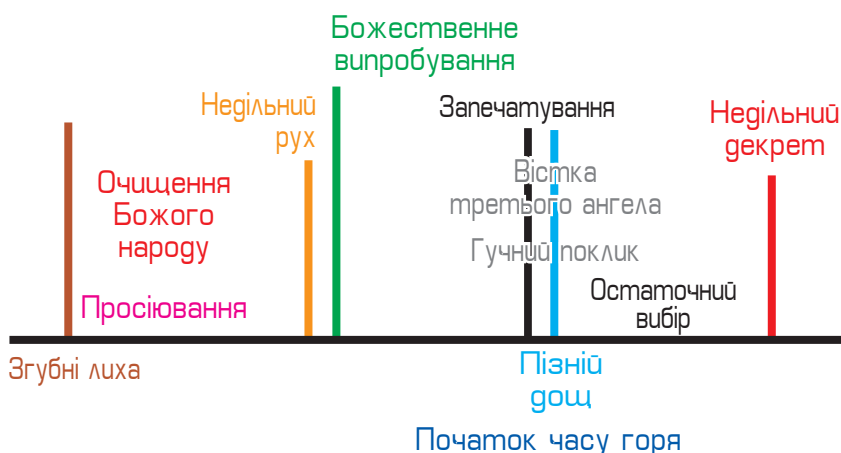
Б «Нещасні випадки, *лиха* на воді й суші, страшні спустошливі пожежі, люті урагани, жахливі бурі з градом і шквальним вітром; повені, циклони, землетруси й гігантські хвилі цунамі – у різних місцях і формах він [сатана] виявляє свою силу. Він знищує врожай, голод і *лиха* йдуть за ним. Він заражає повітря смертоносною пошестю, і тисячі гинуть від епідемій» (ВБ, 589, 590). «Подібні згубні *лиха* ставатимуть дедалі частішими та більш руйнівними. Смерть спіткає і тварин, і людей» (ВБ, 590). «Я бачила, що відбувається між народами: війни, голод, моровиці, велике сум'яття» (РТ, 33, 34). «Сата-

на працює над кожним, хто не перебуває під керівництвом Духа Божого... Дух Божий віддаляється від світу. Ви чуєте про численні лиха на землі і на морі. У чому річ? Дух Божий віддаляється від тих, хто відповідальний за життя людей, і сатана оволодіває їхнім розумом, бо вони віддають себе у його владу... А згадайте про бурі й урагани! Сатана діє також і в атмосфері, отруюючи її» (2ВВ, 51, 52).

Отже, перед нами вимальовується трагічна картина: люди відкидають Бога, Його Закон і Святого Духа; третя Особа Божества поступово залишає Землю; її жителі потрапляють під вплив диявола, котрий у своїй люті й жорстокості спричиняє згубні лиха на землі, морі, в атмосфері. Зобразимо ланцюжок цієї причинно-наслідкової залежності:

**Відкидання Бога та Його Закону →
Дух Святий залишає Землю →
Влада диявола на Землі → Згубні лиха**

Ми підходимо до ще однієї віхи: **Згубні лиха**.

§15

У який же спосіб ці лиха пов'язані з Недільним рухом? Усе просто: люди шукатимуть причину нещасть. «Урагани, бурі, пожежі й повені, лиха на морі та суші відбуваються одні за одними. Наука даремно намагається пояснити причини нещасть. Ознаки частішають, свідкуючи про скорий Прихід Сина Божого, але їх пояснюють чим завгодно, тільки не справжньою причиною» (6СЦ, 408).

А втім, причина буде названа... Про це понад півтора століття тому дуже докладно описано в пророцтві: «Сатана по-своєму пояснює події, і, піддавшись його навіюванню, багато керівників думає, що численні лиха на Землі – це *наслідки порушення недільного дня*. Намагаючись умиротворити гнів Божий, ці впливові люди видають закони, що нав'язують святкування неділі» (Рукопис 85. 1899 р.). «Сатана пропонує свою інтерпретацію подій, і люди приймають її, вважаючи, що лиха, які спостигають Землю, – *наслідок порушення неділі*. Сподіваючись умиротворити гнів Божий, люди видадуть примусові закони про дотримання неділі» (ПОД, 129). «Люди, повністю обмануті сатаною, оголосять, що всі ці лиха – *наслідок нехтування святістю першого дня тижня*. З усіх кафедр популярних церков лунатимуть заяви, що світ спіткало покарання через *брак поваги до недільного дня*» (ПОД, 256).

Такою причиною будуть пояснені не тільки стихійні лиха, а й небувале зростання аморальності в суспільстві: «Однак саме ці люди стверджують: причина такого швидкого поширення аморальності якраз і полягає в тому, що так звана християнська субота зневажена, і обов'язкове дотримання недільного дня могло б значно поліпшити моральний клімат у суспільстві» (ВБ, 587).

А тепер зазначимо чітку послідовність подій, представлену пророком: *«Нещасні випадки, лиха на воді та суші... у різних місцях і формах він [диявол] виявляє свою силу... Такі згубні лиха ставатимуть дедалі частішими та більш руйнівними. Смерть спіткає і тварин, і людей... Потім великий обманщик намагатиметься переконати людей у тому, що причиною цих лих стали саме ті, хто служить Богові... Буде оголошено, що люди, котрі нехтують недільним днем, ображають Бога; що саме цей гріх спричинив лиха, які не припиняться доти, доки повсюдно не буде встановлено святкування неділі... І коли гнів народу, підбуреного цими фальшивими звинуваченнями, досягне межі, тоді він поведеться з посланцями Бога так, як відступницький Ізраїль поставився до Іллі»* (ВБ, 589, 590).

***Згубні лиха → Пошук причини →
Недільний рух → Переслідування***

І до чого це призведе? «Щойно наблизиться буря, багато з тих, хто увірував у Трьохангельську вістку, але не освятився через послух істині, відмовляться від своїх поглядів та поповнять ряди її ворогів... Обдаровані, приємні люди, які колись теж раділи істині, усіма силами

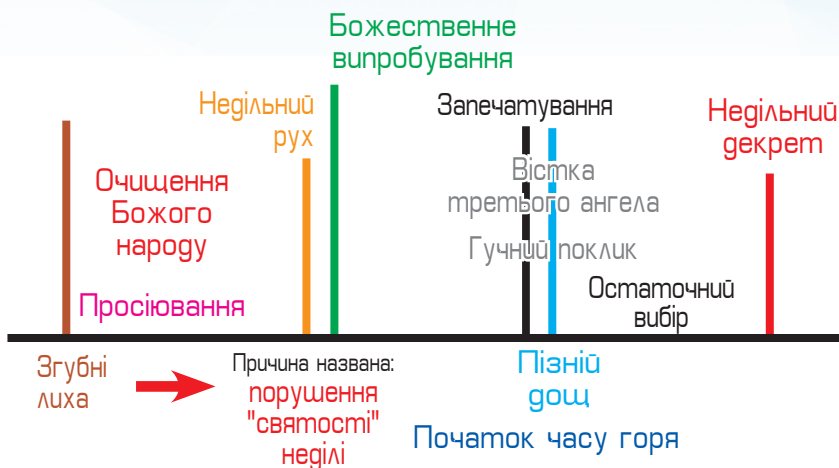
намагатимуться спокусити інших і ввести їх в оману» (ВБ, 608). Це й буде *просіювання* Церкви, про котре ми вже згадували в §12, пункт Б.

Продовжимо зазначений вище ланцюжок подій:

*Згубні лиха → Пошук причини →
Недільний рух → Переслідування →
Просіювання*

§16

Саме пошук причини згубних лих започаткує Недільний рух за всезагальне, усесвітнє святкування першого дня тижня:

«Цьому рухові надає ще більшого значення головна його мета, а саме: запровадження обов'язкового дотримання недільного дня» (ВБ, 573).

Тому буде оголошено: «Люди, котрі дотримуються четвертої заповіді, тим самим знищують у інших шанобливе ставлення до недільного дня, бентежачи народ та позбавляючи його Божих благословень» (ВБ, 590). «Шанувальників біблійної суботи оголосять ворогами закону й порядку, руйнівниками суспільної моралі, котрі несуть анархію й розбещеність. На них дивитимуться як на *головну причину судів Божих на Землі*. Їхні сумлінність і

вірність вважатимуть впертістю й непокорю владі. Їх звинуватять у невдоволенні урядом. Церковні служителі, котрі заперечують необхідність виконання Божого Закону, із кафедр говоритимуть про обов'язок кожної людини коритися цивільній владі як Божественній інституції. Людей, що дотримуються Заповідей, звинуватять і засудять у законодавчих зборах і судах. Їхні слова перекрутять, а всі спонукання й учинки витлумачать якнайгірше» (ВБ, 592).

Ще раз наголосимо: хоч на пророчій осі віхи розташовані на певній відстані, вона вказує лише на послідовність подій, а не на часовий проміжок між ними. Події відбуватимуться дуже швидко, іноді навіть одночасно. «Незабаром у нашому світі стануться великі зміни, і *заключні дії будуть дуже стрімкими*» (9СЦ, 11).

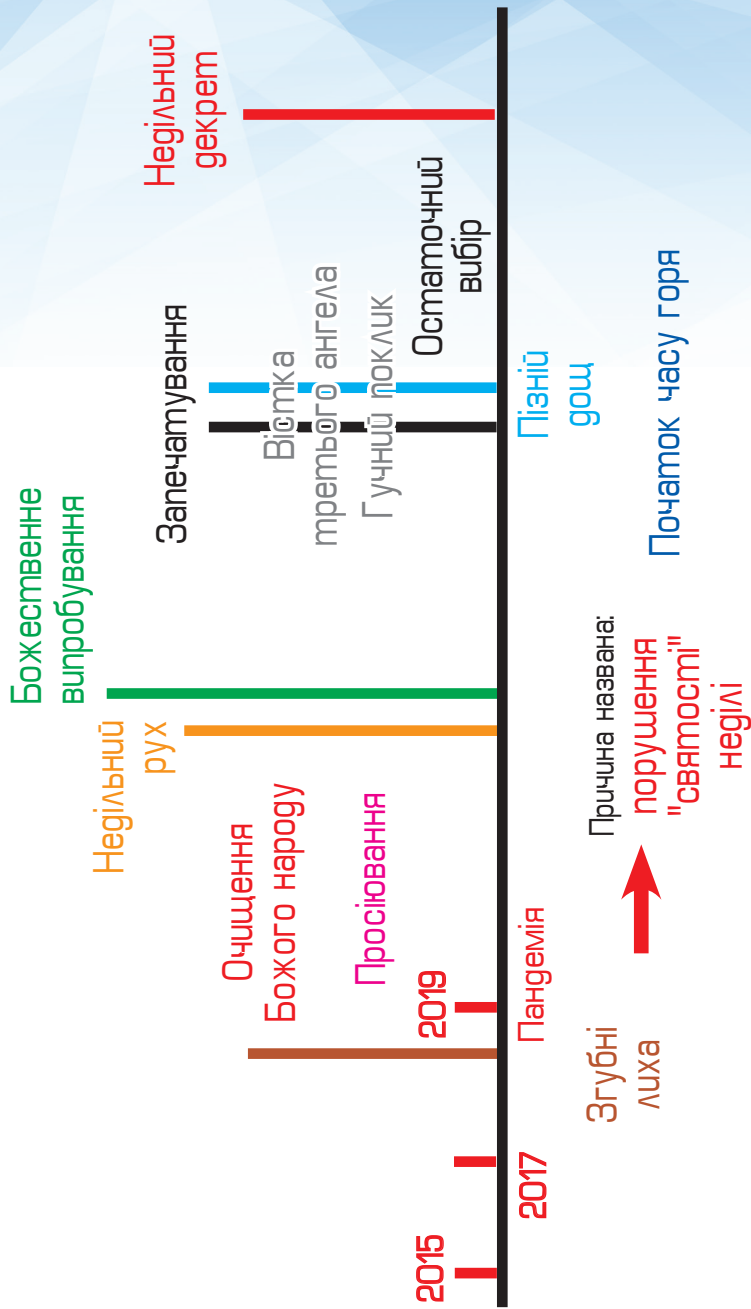
§17

Отже, ось на часовій прямій майбутнє – від віхи *Згубні лиха* праворуч. Ось теперішнє – *Згубні лиха*. Та щоб зобразити картину більш повно й реально, позначимо віхами кілька подій недалекого минулого. Саме ці передбачені в пророцтві події переконують нас, що ми на правильному шляху. Почнемо з 2015 року.

2015 рік. Цей рік ознаменувався небувалими природними катаклізмами, пов'язаними з глобальним потеплінням; він названий найспекотнішим за всю історію метеорологічної реєстрації. З особливою наполегливістю вчені почали говорити про глобальне потепління.

2017 рік. Страшні тайфуни й пожежі в США. З ініціативи глав протестантських церков Америки був виданий указ, підписаний президентом США, про національний день покаяння й молитви задля припинення лиха. Цим днем була обрана неділя... Та безліч американців розцінили цей указ як посягання на їхні права і свободи.

2019 рік. Планета Земля названа планетою ураганів. Уперше прозвучав вислів: *Катастрофа всесвітнього масштабу* – пожежа в Австралії, унаслідок якої постраждали мільярд тварин, шість мільйонів гектарів лісу знищені вогнем... А наприкінці цього року людство спостигли пандемія й усесвітній карантин...

§18

У пророчих писаннях ми неодноразово знаходимо провіщення про певну затримку, відстрочення, недовгий перепочинок у ланцюгу подій останніх днів... Можливо, таких «пауз» упродовж заключної історії буде кілька. Не виключена можливість, що всесвітній карантин – одна з таких недовгих затримок, час для підготовки Божого народу до майбутніх подій. «Не все ще зрозуміло в цьому питанні... і не буде зрозуміло, доки не розгорнеться сувій» (6СЦ, 17).

«"Після цього я побачив чотирьох ангелів, які стояли на чотирьох кутах землі. І вони тримали чотири вітри землі, щоб не дув вітер ні на землю, ні на море, ні на жодне дерево. І я побачив іншого ангела, котрий підіймався від сходу сонця і мав печать Живого Бога. Він звернувся гучним голосом до чотирьох ангелів, яким було дано шкодити землі й морю, промовляючи: Не завдавайте шкоди ні землі, ні морю, ні дереву, доки не відмітимо печаттю рабів нашого Бога на їхніх чолах" (Об'явл. 7:1-3).

Це утримування "чотирьох вітрів" слід розглядати як *тимчасову затримку* прийдешніх подій... котра триватиме, доки ті, хто має непохитно стояти під час бурі, приготуються до цього» (Коментар АСД. Т. 7. С. 781). «Тільки ангели стримують нині вітри розбрату, чекаючи, поки весь світ буде попереджений про прийдешню катастрофу. Однак гроза вже збирається, вона готова от-от обрушитися на Землю... *Недовга затримка* була милостиво дарована нам Богом. Усі сили, довірені нам Небесами, необхідно використовувати для виконання

справи, призначеної Господом заради тих, хто гине в незнанні... Народ Божий має підносити до Неба заступницькі молитви про дарування якнайшвидшої допомоги. Він зобов'язаний вкладати всі свої сили в проголошення істини, використовуючи дароване *відстрочення*» (Є, 704). «Можливо, народові Божому буде дароване *відстрочення*, щоб він прокинувся й дав змогу засяяти своєму світлу» (5СЦ, 714). «Нас очікує урочиста, серйозна година, і до кінця часу труднощі зростатимуть. Буде *перепочинок*, але ненадовго» (СП, 200). «Скоро ворожнеча між народами досягне такої гостроти, яку ми собі навіть не уявляємо... земні стихії починають вирувати... має відбутися щось велике й вирішальне... світ стоїть на порозі великої кризи. Бог зі Своєї милості *відклав* настання цього моменту» (М, 170).

«Чотири ангели отримали звістку від Бога стримувати чотири вітри, які вони вже готувалися відпустити. Але коли вони вже збиралися дати повну волю вітрам, Ісус із жалем подивився на Свій незапечатаний Останок, простягнув Свою руку до Отця і благав Його про них заради Своєї пролитої крові. Тоді було дано доручення іншому ангелові швидко летіти з Божим наказом до чотирьох ангелів, щоб вони ще стримували вітри, доки не буде покладена печать на чолах рабів Божих... Він махав чимось у своїй руці й кликав гучним голосом: “Тримайте! Тримайте! Тримайте, поки ми покладемо печатку на чолах рабів Бога нашого”» (РТ, 37).

О, дорогоцінний Викупитель! Як важко Йому бачити нашу неготовність! «Як же Мені залишити тебе... Як видати тебе?» (Осії 11:8), – скорботно запитує Він. Як неохоче, з яким болем Ісус усе-таки буде змушений певної пори дати повеління відпустити вітри...

§19

Отже, у запропонованому дослідженні пророцтв про останній час ми рухалися від майбутнього до сьогодення й минулого. А тепер пройдемо пророчою віссю, рухаючись у звичному напрямку – від минулого до сьогодення й майбуття.

2015 – 2020 роки:

**наростання Згубних лих → Карантин (відстрочення?) –
Очищення Божого народу → Просіювання →
Недільний рух → Божественне випробування →
Вістка третього ангела, Гучний поклик →
Запечаткування Божого народу →
Початок часу горя → Пізній дощ →
Остаточний вибір → Недільний декрет.**

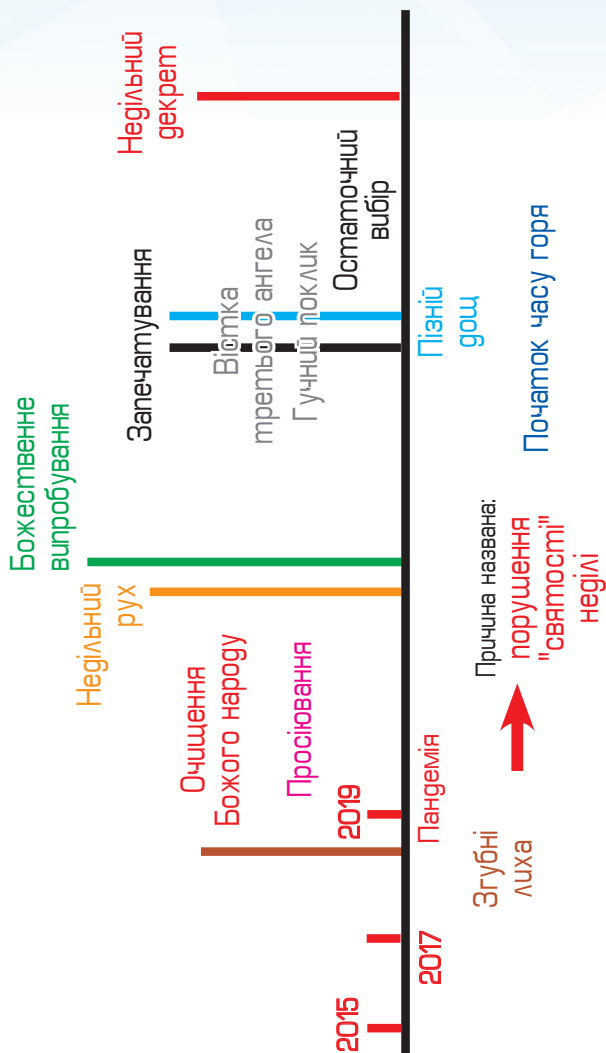
Де ж ми перебуваємо?

2015 – 2020 роки:

**наростання Згубних лих → Карантин (відстрочення?) –
Очищення Божого народу → Просіювання →
Недільний рух → Божественне випробування →
Вістка третього ангела, Гучний поклик →
Запечаткування Божого народу →
Початок часу горя → Пізній дощ →
Остаточний вибір → Недільний декрет.**

Як бачимо, ми перебуваємо між двома віхами: Згубні лиха та Недільний рух. Нам невідомо, який часовий

проміжок пролягає між ними. Ніхто не виключає можливості продовження часу благодаті, але ми розуміємо: час дуже короткий. Хоч про стислість часу писали апостол Павло, Мартін Лютер, Уільям Міллер і Джеймс Уайт, проте ми зауважуємо, що ескалатор часу неухильно нарощує швидкість, наближаючись до критичної позначки.

* * *

Пишу ці рядки, коли до кінця 2020-го залишилося кілька тижнів... Як багато ми пережили за цей один рік! Як багато зрозуміли! Можливо, більше, ніж за попередні десятиліття. Те, що здавалося стабільним і довговічним, надійним і непохитним, миттєво зруйнувалося. Майже весь рік лице довелося ховати під маскою; вишукане вбрання нікуди вдягнути; здоров'я виявилось не таким міцним, щоб протистояти COVID-19; багато хто втратив роботу; квартира, придбана працею всього життя, перетворилася на в'язницю; деякі сім'ї розпалися; у церквах порідшали ряди парафіян; але найтрагічніше – смерть людей, особливо близьких...

Що ж залишилося? СКЕЛЯ... Залишилася віковична СКЕЛЯ – єдина надійна справжня Коштовність – ХРИСТОС! Як часто в щоденній суєті «докарантинного» благополуччя ми забували Спасителя, заглушали Його делікатний стукіт у наші серця. І ось тепер у дзвінкій тиші пандемії раптом почули: «Прийдіть до Мене, всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас» (Матв. 11:28). *Я подарую вам Своє золото, вогнем очищене, – віру й любов; дорогоцінною маззю Святого Духа намащу ваші очі, щоб ви ясно побачили, де перебуваєте і що вам робити; укрию ваш недосконалий характер білим одягом Моєї досконалої праведності.*

«Ось ми йдемо до Тебе, бо Ти – Господь, наш Бог!.. Справжнє спасіння... тільки в Господі, Богові нашому!» (Єрем. 3:22, 23).

Умовні скорочення назв праць Еллен Уайт

БВ	—	Бажання віків
ВБ	—	Велика боротьба
1ВВ	—	Вибрані вісті, том 1
ДА	—	Дії апостолів
Є	—	Євангелізм
М	—	Маранафа
ПВ	—	Правдиве відродження
ПУ	—	Погляд угору
ПЗ	—	Поради щодо здоров'я
ПОД	—	Події останніх днів
ПП	—	Патріархи і пророки
ПЦ	—	Пророки і царі
РТ	—	Ранні твори
СЗ	—	Служіння зцілення
СП	—	Свідчення для проповідників
1СЦ	—	Свідчення для Церкви, том 1.

Ольга Стасюк
Де ж ми перебуваємо і що нам робити?

Директор видавництва **В. Джулай**

Головний редактор **Л. Качмар**

Експерти: **І. Карпа** (магістр богослов'я);

В. Шевчук (кандидат історичних наук)

Коректор **І. Джердж**

Дизайн обкладинки та верстка **Т. Романко**

Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Формат 84x108 1/32. Папір офсетний.

Друк офсетний.

Підписано до друку 22.02.2021 р. Гарнітура Yefimov Serif.

Наклад 2 000 прим.

Свідоцтво: серія ДК № 787 від 28.01.2002 р.

Видавництво «Джерело життя»

04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

тел. (044) 425-69-06, +38 (099) 45-595-45,

e-mail: dzherelo@ukr.net

lifesource.ua

bookson.com.ua